

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Με ιδιαίτερη χαρά παρακολουθήσαμε τις εργασίες του Συνεδρίου της «Συνομοσπονδίας των Ιδιωτικών Υπαλλήλων» γιατί η τάξη αυτή υφίσταται σήμερα πολύ βαρεια την οικονομική πίεση με τη γλισχρότατη μισθοδοσία της και με τους βαρείς όρους της δουλειάς: που γίνηκαν αφόρητοι για το μεγάλο μέρος των υπαλλήλων με την εξαιρετική προσφορά εργαζομένων ατόμων και την ανεργία που μαστίζει τον κλάδο αυτό.

Όμως με πόση πίκρα σημειώνομε πως ούτε μιὰ φωνή γυναικεία δὲν ἀκούστηκε ἐκεῖ μέσα ἐνῶ ὅλες οἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι θάπρεπε νὰ μετέχουν στὶς ἐπαγγελματικὲς αὐτὲς ὀργανώσεις καὶ μάλιστα με τὸν ἐνεργότερο τρόπο. Γιατὶ αὐτὲς ἰδιαίτερα ὑφίστανται κατὰ τὸ σκληρότερο τρόπο βαρύτατους ὅρους δουλειᾶς.

Ἄλλὰ καὶ ἡ μιὰ, ἡ μόνη ὑπάρχουσα γυναικεία ὑπαλληλικὴ ὀργάνωση, δὲν ἐμφανίστηκε καθόλου. Ὅμως μόνο με τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν πραγματικὴν πενιθαρξία στὴν ὀργάνωση μποροῦν καὶ οἱ γυναῖκες νὰ βροῦν μαζί με τοὺς ἄντρες τὸ δίκιο τους. Τὰ συμφέροντά τους εἶναι κοινὰ ὅσο κι' ἂν αὐτὸ δὲν εἶναι πάντα ἐντελῶς φανερό. Κάθε ρίξιμο τοῦ μισθοῦ τῆς γυναίκας φέρνει φυσιολογικὰ ρίξιμο καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ μισθοῦ. Κάθε ἰδιαίτερη ἐκμετάλλευση τῆς γυναικείας δουλειᾶς ἔχει γενικὸ ἀντίκτυπο στοὺς ἐργαζόμενους τοῦ ἴδιου κλάδου. Καὶ ἀφοῦ ἡ δουλειὰ τῆς γυναίκας εἶναι ἀνάγκη οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ, μόνο με τὴ στενὴ συνεργασία καὶ τὴν ἀλληλεγγύη μποροῦν νὰ καλυφροῦν τὴ θέση τους οἱ ἐργαζόμενοι κάθε κλάδου.

* *

Ανάμεσα στὶς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου ξεχωρίζομε πρῶτα τὴν ἀπόφαση γιὰ τὸν καθορισμὸ ἐξάωρης ἔργασίας γιὰ τοὺς διανοητικὰ ἐργαζόμενους ὑπαλλήλους καὶ ὀκτάωρης γιὰ τοὺς λοιπούς.

Εἴμαστε εὐτυχεῖς γιατί ὁ Σύνδεσμός μας ἀπὸ καιρὸ ἔχει στὶς ἐπιδιώξεις του τὸν καθορισμὸν αὐτὸ τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς καθημερινῆς δουλειᾶς. Μάλιστα στὸ Συνέδριον τῆς Μ. Α. Γ. παύγινε τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1925 ἐδῶ, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία πρότεινε ἀκριδῶς τὴν ἴδια πρόταση, χωρὶς ἐπιτυχία δυστυχῶς. Μάλιστα τότε ἀκούστηκαν ἀρκετὲς ὕβρεις καὶ εἰρωνίες καὶ στὸν καθημερινὸ τύπο γιὰ τὴν πρόταση αὐτὴ ποῦνε τὸ ἄλφα γιὰ τὴν καλύτερευση τῆς θέσης τοῦ ὑπαλλήλου.

“Άλλως τε μόνο με τή συστηματική οργάνωση τής δουλειάς αυξάνεται ή απόδοση και όχι με τήν άσκοπη παράταση τών ώρων εργασίας. Αυτό έγινε ήδη δεχτό από τήν Έπιστήμη. Η δεύτερη απόφαση για τόν καθορισμό ώρολογίου εργαζόμενων ώρων υποχρεωτικού για τίς επιχειρήσεις, είναι επίσης σπουδαία. Μιλήσαμε άλλως τε σχετικά πολλές φορές. Άξιόλογη επίσης είναι ή απόφαση ή σχετική με τίς κοινωνικές ασφάλειες. Υπάρχουν όμως παρά πολλά ακόμα θεμελιώδη ζητήματα πού δέν εθίχθησαν στο Συνέδριο αυτό πού τέλειωσε τόσο διαστικά. Ο καθορισμός ενός ελαχίστου όρου μισθοῦ, ή υποχρεωτική συμπληρωματική μόρφωση τών νεαρών υπαλλήλων με υποχρέωση του εργοδότη να παραχωρεί στα πρόσωπα αυτά ώρισμένες ώρες για τή μόρφωσή τους χωρίς ελάττωση του ήμερομισθίου και τελευταίο και σπουδαιότερον. ή υποχρέωση τών Έταιρειών και Τραπεζών να κατατίθουν και να τηρούν οργανισμούς με θεμελιώδεις άρχές γενικές για όλους ως προς τήν είσοδο, τήν προαγωγή και τή μοιμότητα του προσωπικού τους. Όπως δέποτε έγινε μια άρχή.

^{* *}
Γύρω στην πρωτεύουσα, στις ωραιότερες τοποθεσίες λειτουργούν χαρτοπαίγνια, όχι μόνο με τήν άνοχη αλλά με τήν υποστήριξη του Κράτους, πού δέν αισθάνεται καμμία ντροπή γι' αυτό όπως και όταν υποθάλλει με τόν «έπίσημο διακανονισμό τής ανηθικότητας» τους οίκους άνοχης! Και πηγαινουν εκεί και παίζουν το μισθάριο τους άφελεις υπάλληλοι και μικροεισοδηματίες κατά το πλείστον και όταν μεταβάλλονται σε καταχραστες, το Κράτος αυτό— ή έστω ένας Δικτάτωρ— δέν νιώθει καμμία ήθικη εθθύνη για τήν παγίδα πού στήνει στην ανθρώπινη αδυναμία τους. Τους σέρνει στην φυλακή. Κάποτε στήνει και τήν άγχόνη!....

Μια κραυγή πόνου θγαλμένη από τα τριόρθα τής ψυχής μιάς μάνας θγαίνει από ένα γράμμα σταλμένο σε μιά από μια γυναίκα πού ε άντρας ξημεροβραδυάζεται στα χαρτοπαίγνια αυτά. Και είναι ακόμα τόσο χαρακτηριστική ή έίρωνία τής για τήν τελευταία απαγόρευση στις γυναίκες να μπαίνουν εκεί χωρίς τή συγκατάθεση του συζύγου. «Αυτές λείν πού παίζουν εκεί έχουν λεφτά, και τα σκορπάνε. Οι άλλες, οι φτωχές, δέν πατούν εκεί μέσα και δέν υπήρχε ανάγκη για τήν απαγόρευση αυτή. Άλλά από ποιόν παίρνουν τήν άδεια οι οικογενειάρχες πού παίζουν το ψωμί τών παιδιών τους εκεί μέσα και τ' άφίνουν νηστικά;» —“Απ' το Κράτος άλλοίμονο, φτωχή γυναικούλα!

^{* *}
Με μεγάλη χαρά αναγγέλομε ότι το Υπουργείο τής Έθνικής Οικονομίας αναγνώρισε τήν Έπαγγελματική Σχολή γυναικών υπαλλήλων του Συνδέσμου μας και δημοσιεύτηκε ο οργανισμός στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως τής 14 Ιουλίου. Έτσι οι μαθητρίες, πού θα πετύχουν στις τελικές εξετάσεις έπειτα από δυό χρόνων φοίτηση θα παίρνουν ένα ειδικό πτυχίο *εμπορικών και λογιστικών σπουδών* πού θα τίς βοηθή σημαντικά στην υπαλληλική τους σταδιοδρομία. Τόν οργανισμό τής Σχολής δημοσιεύομε δλόκληρο στο φύλλο αυτό.